A°. 1842. Nº. 32.

DONDERDAG, 21 APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

ADVERTENTIEN.

De *Acten van Patent* voor *a. c.* in gereedheid gebragt zijnde, zoo worden belanghebbenden uitgenoodigd dezelve tegen inrekking van het bewijs door de Administratie van Financien afgegeven te ligten, terwijl tevens aan de voldoening der *eerste* termijn *PATENTREGT*, alsmede de *TAXATIE VAN HUURWAARDE* herinnert wordt.

Zullende de nalatigen bij het einde dezer maand, aan den Exploicteur ter vervolging worden overgegeven.

Paramaribo, den 14 April 1842.

De fungerende Koloniale Ontvanger en Betaalmeester,

S. POLAK.

(13537) De Exploicteur bij het Geregtshof te Suriname, zal op Vrijdag den 22 April 1842, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen;

De Slaven met namen: *John*, *Goodluck*, *Askan*, *Avontuur*, *Gidius*, *Una*, *Gottlieb*, *Hoop*, *Emiel*, *Santje*, *Francina*, *Emmeltina*, *Antje*, *Celestina*, *Sophietje*, *Samuel*, *Coenraad*, *Anthony* en *Catharina*, aankomende den Boedel THOMAS KEEN.

Paramaribo, den 16 April 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 18den dezer, het Schip Suriname, Kapitein R. van der Meij, van Amsterdam, hebbende 42 dagen reis, Passagiers: de Heeren Ths. Tyndall, Echtgenoot en Zuster, Stephen Cramer en Echtg. en de Heeren Albert Zohn en Jacob Brink,

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 1 Maart ll., het Schip Sophia Maria, Kapt. A. J. Andresen. — Van hier.

Nieuwstijdingen.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 2 Maart 1842.)

Nederlanden.

AMSTERDAM, 17 Februarij.

Het *Journal du Grand Duché du Luxembourg* deelt een besluit van den Koning Groothertog mede, gedagteekend 6 dezer, waarbij het *tarief*, hetwelk den 12den November is ingevoerd, vervallen verklaard en dat van 24 Julij 1840, ter voorbereiding van de aansluiting van het Groothertogdom aan het Duitsche Tolverbond, hersteld wordt.

» Van goederhand vernemt men, zegt dat blad, dat het verdrag, hetwelk Z. M. de Koning Groothertog den 8sten dezer geratificeerd heeft, voor het grootste gedeelte de bezwaren doet verdwijnen, die de Luxemburgers tegen dat van 8 Aug. 1841, hadden ingebragt. Op die wijze zou het nieuwe verdrag het behoud bevorderen der betrekkingen tusschen de twee gedeelten van Luxemburg, die door de Londensche conferentie van elkander gescheiden zijn. Voorts zullen de Luxemburgers, die volgens het verdrag van 8 Augustus, slechts in ondergeschikte betrekkingen tot de bewaking der grenzen zouden toegelaten, voor de bedieningen der tollinie, in al de betrekkingen, die deze dienst mogt vorderen, geroepen worden.

» Men meent, dat de tollinie, die het Groothertogdom van het Duitsche Tolverbond afscheidt, voor 1 April aanstaande zal worden opgeheven en dat het Groothertogdom zich op dat tijdstip met het Duitsche Tolverbond zal vereenigd bevinden."

Ter aanvulling van het eerste gedeelte van dit artikel (dat, naar men vernoemt, met de waarheid overeenkomstig is) kan men melden, dat het hoofdbezwaar, waarom de Koning Groothertog het verdrag van 8 Augustus 1841, niet heeft onderteekend, hierin bestond, dat men in het onzekere verkeerde, of, bij eene bekrachtiging van dat verdrag, België voor het Groothertogdom Luxemburg in stand zou houden, de Belgische wet van 6 Julij 1839, welke ten oogmerk had, verschillende voortbrengselen van het Groothertogdom tegen lage regten op Belgische markten toe te laten (waaronder de granen, brandhout, het gewerkt en ongewerkt ijzer, enz. behoorden). Ten gevolge van het onderzoek, dat er plaats vond, moet de Groothertogelijke regering zich overtuigd hebben, dat, bijaldien zij zich aan het Duitsche Tolverbond aansloot, zonder van het behouden der Belgische wet overtuigd te zijn, dit voor het welzijn van Luxemburg de nadeeligste gevolgen moest na zich slepen. Die groote zwarigheid heeft bij het geheel nieuwe verdrag, hetwelk nu kortelings in de residentie gesloten is, opgehouden. Er bestaat alle hoop, dat de opgemelde Belgische wet in stand zal blijven, maar voor het onverhoopte geval, dat die wet in het vervolg niet mogt blijven bestaan, of ten nadeele van het Groothertogdom Luxemburg mogt worden veranderd, is er, naar men vernoemt, in het verdrag eene bepaling ingelascht, dat het Grooth. Luxemburg alsdan schadeloos gesteld zal worden voor de nadeelen, die het daardoor zou lijden. Het lost zich aldus op, waarom er thans eene toetreding van Luxemburg tot het Duitsche Tolverbond heeft plaats gehad en het spreekt van zelven, dat zoodra het hoofdbezwaar was weggenomen, hetwelk vroeger de ratificatie van het verdrag van 8 Augustus 1841 deed weigeren, er thans bij de Groothertogelijke regering geen bezwaar meer kon bestaan, om een nieuw verdrag aan te gaan, waarbij die aansluiting van Luxemburg tot het Duitsche Tolverbond vastgesteld en geregeld werd. Deze daadzaken moeten van zelven de verkeerde beschouwingen doen vallen, waartoe de sluiting van het nieuwe verdrag hier en daar heeft aanleiding gegeven.

— De *Arnhemsche Courant* behelst de volgende

Statistieke Opgave

nopens de Generaals bij het Nederl. leger, bij den aanvang van dit jaar:

GENERAALS.

In 1836 bestonden er drie generaals der infanterie, van deze zijn er twee overleden en een gepensioneerd, zoo dat er thans geen bestaat.

LUITENANT GENERAALS.

18 luitenant generaals waren er in 1836, twee zijn er sedert aangesteld, maar daarentegen twaalf gepensioneerd, en drie overleden, zoodat er thans maar vijf meer over zijn.

GENERAALS MAJOOR.

In 1836 bestonden er 37 gen. majoor. Er zijn sedert twee en dertig aangesteld, zoodat er nu negen en zestig wezen zouden, indien er niet twee tot luitenant generaals bevorderd, twee en dertig gepensioneerd en twaalf overleden waren, hetgeen eene reductie van zes en veertig maakt, zoodat er na nog drie en twintig generaals majoor zijn.

Van deze 23, is de oudste geboren in 1774, en de jongste in 1791. Door de kunderen hebben zij eenen gemiddelden ouderdom van 57 jaren en 6 maanden. De oudste, in dienstjaren, heeft zijne militaire loopbaan in 1785 begonnen, en is den 2den Februarij 1789 tot officier bevorderd; de jongste in dienstjaren begon zijne carrière in 1813, en werd den 6den Februarij 1814 kapitein. Gemiddeld hebben zij 42 jaren en 8 maanden dienst, de veldtogten daar bij niet gelaten.

Van de tegenwoordige gener. majoor zijn er slechts vier officier vóór 1800, van dat jaar tot 1805 zeven, en de overigen allen na dien tijd. — Zij waren, op één uitzondering na, in 1814 allen nog kapiteins.

Het geheele getal generaals is sedert 1836, met dertig verminderd, en van de generaals majoor, die in 1836 bestonden, zijn er nu nog maar zes meer over.

— De *Pruisische Staats-Courant* behelst het volgende officiele berigt:

»Berlijn, 2 Februarij. Gisteravond ten 9¾ ure is H. K. H. de prinses, gemalin van Z. K. H. prins Albert, tot groote blijdschap van het geheele Koninklijke huis, gelukkig van eene PRINSES bevallen. De verblijdende tijding werd aan de inwoners dezer stad door het losson van het geschut bekend gemaakt. H. K. H., alsmede de jonggeborene Prinses, bevinden zich in volkomenen welstand.

— Uit Madrid wordt van den 29sten der vorige maand, geschreven, dat de regent aan H. M. de Koningin der Nederl. het grootkruis der orde van Maria Louisa verleend heeft, alsmede aan Z. K. H. den prins van Oranje de insignia der Orde van het Gulden Vlies.

KAAP DE GOEDE HOOP, 11 Decemb. 1841.

(Extract uit een brief.) Ik weet u thans weinig nieuws mede te deelen; van Port-Natal zijn de berigten in de couranten

vervat; ik kan daar nog slechts bijvoegen, dat ik niet denk, dat de boeren zich weder aan de Engelschen zullen onderwerpen. Wij hebben aanhoudend regenachtige weder en het schijnt, dat wij volstrekt geen zomer zullen hebben; de graanoogst zal zeer uitmuntend zijn; verscheiden verbeteringen zijn alhier door de municipaliteit gemaakt, maar zij hebben ook vele nuttige zaken afgekeurd, zoo als de scheepshelling in de Roggebaai, de Nieuwe Kade, enz., dingen die voor de kolonie van veel nut zouden hebben kunnen zijn; wij zouden dan veel meer schepen in de Tafelbaai binnen krijgen, want van dit jaar zijn meer dan 100 vaartuigen minder dan verleden jaar in onze different havens binnengeloopen, en zulks kan geenszins aantoonen, dat de Kaap meer en meer vervalt. — Verder niets nieuws.

Engeland.

LONDEN, 21 Februarij.

Gisteren heeft lord Aberdeen met de gezanten van Oostenrijk, Pruisen en Rusland de ratificatien uit gewisseld van het Londensche traktaat van 20 Decemb. 1841 tot weering van den Afrikaanschen slavenhandel. De Fransche gezant was bij die uitwisseling der ratificatie van zijn hof niet ontvangen. De *Times* zegt dat dien ten gevolge overeengekomen werd dat voor den Franschen gezant de gelegenheid zou blijven openstaan, om later zijne ratificatien alsnog te wisselen.

— Op den 30sten December 1841 keerde een fabrijkarbeider uit de kleine stad Mansfield, nabij Nottingham, ten 9 dre des avonds naar zijne woning terug, en was zeer verwonderd zijne eenige dochter, welke hij thuis gelaten had, niet aldaar te vinden. Evenwel hare moeder op een stoel ziende liggen, dacht hij dat zij in de buurt eene boodschap was gaan doen, en hij poogde zich gerust te stellen, maar zij, welke hij vrachtte, verscheen niet. De minuten meer langzaam wordende, besloot hij uit te gaan, om zijne dochter te gaan opzoeken; een voorgevoel, waarvan hij zelf zich geene reden kon geven, geleidde hem het eerst naar den winkel eens jongmans, Moore genaamd, die zijne dochter had ten huwelijk gevraagd en die, uit hoofde zijner onderstande middelen, eene weigering hebbende bekomen, verscheidene malen bedreigingen tegen haar, welke hij bemerkte, of tegen hare ouders.

Met behulp eener tafel en van eenen stoel, klom hij op tot aan het venster, en lichtte met zijne lunaren in het binnenste van den winkel. Zijn voorgevoel had hem niet bedrogen. — Zijne dochter lag daar, uitgestrekt, in een meer van bloed, op verschillende plaatsen in den hals gesneden en geen teeken van leven meer gevende. De ongelukkige vader vlóóg henen naar den politie-constable, die de gevangenneming van den jongman bewerkstelligde, welken men hem als den vermoedelijken dader van dit ontzettende gruwelfeit aanduidde.

Toen John Jones, bijgenaamd Samuel Moore (dit zijn de namen van dezen jongman), de agenten der openbare magt omtrent zich zag, gaf hij geenerlei blijk van gemoedsaandoening, en hij liet zich zonder de minste tegenwer gevangen nemen; maar naauwelijks was hij met den constable etteliike honderd schreden voortgegaan, of hij sprak dezen aan met de woorden: »Mijnheer Mr Hawk, ik ben de moordenaar; ik wilde mij zelven ook dooden; maar het is den moed niet toe. Ik ben verblijd over mijne gevangenneming, want nu zal mijne openbare straf tot voorbeeld en les verstrekken voor hen allen, die in verzoeking mogen komen, mijne misdaad na te volgen." — Waarom hebt gij zulk een feit gepleegd? vroeg hem de constable. »Ik beminde dit meisje, antwoordde hij, maar haar vader wilde mij haar niet ten huwelijk geven. Zij zal dan ook, buiten mij, aan geenen ander toebehooren. Den sleutel van den winkel zult gij onder een' tegel bij de deur vinden," voegde hij er bij: »wat het mes betreft, dat mij tot mijne misdaad gediend heeft, het moet nog liggen, waar ik het gelaten heb, naast mijn slagtoffer.

Door den Jury van onderzoek schuldig aan moord verklaard, zal nu John Jones voor de eerdaagsche assises van Nottingham terecht staan. Des anderen daags zijner gevangenneming heeft hij zijne eerste bekentenissen volmaakt. »Alvorens haar te dooden," zeide hij met de grootste koelbloedigheid, »vroeg ik haar eene laatste maal, of zij mij wilde huwen, mijn vader zal het nooit toestaan, antwoordde zij. — Toen gaf ik haar den eersten steek met het mes, die genoeg was om haar te dooden. Zij viel bloedende voor mijn op hare knieën, en smeekte mij, haar leven te sparen, maar ziende dat ik besloten had, haar te ontzielen, vroeg zij mij slechts zoo veel tijd, om een gebed te kunnen doen. — Ik zal God voor ons beiden bidden, hernam ik, en bragt haar nog drie andere messteken toe, en nu viel zij neder, om nooit weder op te staan. Wat mij belangt, ik bleef eene lange wijl bij haar lijk liggen, en ik smeekte den Hemel zich over twee ongelukkige geliefden te erbarmen."

— In het jaar 1843 zal te Londen het grootste ter wereld bekende logement geopend worden. De grond is reeds gekocht; de daarop staande oude gebouwen, ten getale van zes-en-twintig, worden afgebroken en alsdan zal eene kleine stad voor reizigers als uit den grond oprijzen, gelijk nimmand in Europa weligt immer zoude hebben gedroomd. Het logement zal in twaalf afzonderlijke deelen worden gescheiden en ieder gedeelte voor eene andere natie worden ingerigt. Het eerste gedeelte is bestemd voor de Amerikanen, het tweede gedeelte voor de Franschen, het derde voor de Duitschers, het vierde voor de Hollanders, het vijfde voor de Russen, enz. En wordt gezorgd, dat iedere natie hare eigene keuken en koks zal hebben en door landgenooten zal worden bediend, zoo ook zal iedere natie hare eigene geneeshe en hebben en hare afzonderlijke leeszalen in de talen van haar land. Evenwel is het niemand ontzegd om ook gebruik te maken van de inrigtingen, welke voor de reizigers van andere volken zijn bestemd. Volgens eene oppervlakkige berekening zal dit logement, hetwelk den naam van *Wereldhuis* zal dragen en door eene vereeniging van aandeelhouders wordt daargesteld, op 500,000 ₤ st. te staan komen. De heer Dopsin, een Amerikaan, de heer Abraham Schmidt, een Duitscher en de heer Aron Wolfkes, een Hollander, zijn de ondernemers.

Belgie.

BRUSSEL, 24 Februarij.

In den schouwburg de la Monnaie heeft een geschil plaats gehad, tusschen den heer Bartels, redacteur van de *Patriote*, en eenen officier van het garnizoen, die, volgens de aanklagt van den officier, door Bartels op den voet moet zijn getrapt. De officier den naam van dien heer vernomen hebbende, en vermoedende, dat hij hem voorbedachtelijk had over den voet gelopen, verlangde onder den ingang des schouwburgs ophelderling hieromtrent. De heer Bartels antwoordde, dat hij zulks niet voorbedachtelijk had gedaan, doch vermits het eerste voorval vele getuigen had gehad, verlangde de officier, dat hem een schriftelijk excuus werd gegeven. Ten gevolge hiervan werd de twist bevijzen, gedurende welken de heer Bartels eenen dolk moet hebben getrokken en daarmede zijnen tegenstander eene wonde boven het oog toegebragt. Op dit oogenblik moeten twee personen den officier hebben vastgehouden en hem geraden zich te verwijderen, zeggende: *Ga heen anders wordt gij vermoord.* De heer Bartels had, volgens de aanklagt, een pistool voor den dag gehaald en den haan gespannen, waardoor de omstanders op zijde gingen en de officier gelegenheid vond om naar huis te geraken. De heer Bartels heeft oogenblikkelijk eene aanklagt ingeleverd bij den procureur des konings en hem tevens verlof gevraagd tot het dragen van wapenen. Deze door den *Patriote Belge* medegedeelde aanklagt stemt niet overeen met die van den officier.

Duitschland.

DUSSELDORP, 11 Februarij.

De houtgraveur Adolf Henze heeft eene machine uitgevonden tot het vervaardigen van *muzijknoten*, ten gebruike bij de gewone boekdrukpers; door middel dier machine kunnen dagelijks *zeven* of *acht* zoodanige kolommen vervaardigd worden.

DE SCHOONE VROUW!

Het dagblad *the Sun* berigt, dat tegenwoordig de schoonste vrouw van Groot-Brittanje, welligt van den ganschen Aardbol (!), te Liverpool woont, en Betsy Nottingham heet. Geheel Liverpool en deszelfs omstreken kennen haar onder den naam van *de schoone Betsy*. Zij wordt gezegd metterdaad eene meer dan volkomene, — dat is te zeggen, een ideale schoonheid te zijn. Zóó moet zegt *the Sun*, Griekenlands Helena er uitgezien hebben, om wier schaking de Trojaansche oorlog is ontstaan. Volgens den berigtgever is deze Betsy Nottingham de quint-essence van alle vrouwen, die ooit geleefd hebben. Zij heeft de oogen van JUNO, het gelaat van HEBE, de aanminnigheid van VENUS, de leest van DIANA, de armen van MINERVA, de handen van LATONA, het frissche van FLORA, de lieftalligheid van EUPHROSINE. Ook dingt de geheele jongemanschwereld der drie koningrijken naar hare hand. — Maar Betsy heeft een hart van steen, en zal maagd blijven. De *Sun* berigt wijders dat door en om deze Betsy het groote Bedlam (gekkenhuis) te Londen bereids 341 nieuwe aankomelingen telt.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Noord-Holland, Kapitein H. K. Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd Galjoenschip West-Indie, Kapitein J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Maria, Kapt. J. Rembes. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Gaat 24 April.

Het Brikschip de Planter, Kapt. H. F. Zeijlstra. Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het Nederlandsch Schooner Koffschip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers. — Adres bij J. L. Gellee.

Het Nederlandsch gezinkt Koffschip Alkmaar, Kapt. B. W. Vos. — Adres bij H. Degenhard.

Naar Rotterdam.

Het Bragantijnschip Koophandel, Kapitein Frans Popken. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Gedrukt bij de Erven J. Brinkman.